

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Voloh Tatiana în numele inculpatului Iarovenco Sergiu, prin care solicită casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, în cauza penală în privința lui

Iarovenco Sergiu XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 17.01.2020 – 28.05.2021 (prima instanță);
2. 28.07.2021 – 01.02.2022 (instanța de apel);
3. 04.07.2022 – 14.09.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni /sediul Ștefan Vodă/ din 28 mai 2021:

S-a încetat procesul penal în privința lui Iarovenco Sergiu, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 361 alin. (1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție a răspunderii penale.

S-a încasat de la Iarovenco Sergiu în bugetul de stat suma de 160 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

S-a decis soarta corpului delict.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Iarovenco Sergiu este învinuit pentru faptul că, în perioada cuprinsă de până la 06.07.2019, data și ora exactă nu a fost posibil de stabilit de către organul de urmărire penală, urmărind scopul deținerii și folosirii unui document oficial fals și, anume, permisul de conducere al României, într-un loc nestabil, prin intermediul unor persoane neidentificate, a obținut și a intrat în posesia unui permis de conducere al României cu seria și nr.XXXXXX, eliberat la data de 18.08.2006, pentru categoriile de conducere „A”, „BE”, „CE” și „DE”, care potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.26 din 25.07.2019, este confecționat din hârtie laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV365 nm, cu ajutorul imprimărilor cu jet de

cerneală, plasa de fond, fotografia titularului și textele, nu corespund metodei de confecționare a blanchetei autentice a permisului de conducere a României. Ulterior, Iarovenco Sergiu continuându-și acțiunile sale criminale, deținând și folosind actul în litigiu, document oficial despre care știa cu certitudine că are indici de falsificare, la data de 06.07.2019, dorind să iasă de pe teritoriul Republicii Moldova cu mijlocul de transport de model „Mercedes 112 CDI” cu numere de înmatriculare XXXXX, s-a prezentat în punctul de trecere „Tudora”, pe direcția ieșire din Republica Moldova, unde în cadrul controlului de frontieră a prezentat blancheta permisului de conducere al României cu seria și nr. XXXXX, eliberat la data de 18.08.2006 pentru categoriile de conducere „A”, „BE”, „CE” și „DE”, pe numele său, care în cadrul controlului s-a dovedit a fi fals.

Astfel, lui Iarovenco Sergiu i-a fost încredințată de procuror infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal: *„deținerea, folosirea documentelor oficiale, care acordă drepturi, săvârșit de două sau mai multe persoane”*, dar prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului la art. 361 alin. (1) Cod penal: *„deținerea, unui document oficial fals, care acordă drepturi.”*(v. I, f.d. 138)

2. Sentința primei instanțe, a fost atacată cu apeluri de către:

2.1 Procurorul în Procuratura raionului Ștefan Vodă, Cernomorcenca Diana, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 u.c., invocând că, prima instanță a încetat ilegal procesul penal, instanța de judecată urma să califice acțiunile inculpatului Iarovenco Sergiu în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, inculpatul Iarovenco Sergiu a comis o infracțiune mai puțin gravă, deci termenul de prescripție în speța dată nu a expirat, în așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință, care este contrară legii, de aceea ea urmează a fi casată.

2.2 Avocatul Șchiopu Tatiana în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie achitat, invocând că, prima instanță a dat o apreciere greșită circumstanțelor de fapt stabilite în ședința de judecată statuând că Iarovenco Sergiu a deținut cu intenție un permis de conducere fals; careva probe care ar proba intenția inculpatului de deținere a permisului de conduce fals, că dânsul ar fi cunoscut că acest permis de conducere este fals, nu au fost examinate; Iarovenco Sergiu și-a perfectat permisul de conducere al României în baza actelor românești pe care le avea și a permisului de conducere moldovenesc; pentru perfectarea permisului de conducere al României a prezentat datele sale personale de identitate și nimic nu dădea de bănuț că ar fi fost fals, fiind emis de autoritățile competente ale României; dânsul nu cunoștea la acel moment ce ar fi trebuit să reprezinte blancheta unui astfel de permis de conducere, cât și nu a cunoscut care ar fi fost procedura de obținere a unui permis de conducere al României și atunci când l-a obținut, nu a avut nici un dubiu că ar putea fi fals, simplul fapt că în acest permis de conducere al României sânt indicate și alte categorii de vehicule, nu este suficient să

probeze cunoașterea cu certitudine că deținea un permis de conducere fals; în acțiunile lui Iarovenco Sergiu nu se regăsește nici calificativul „deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi”, în speță lipsește obiectul material al infracțiunii prevăzute la art.361 alin.(1) Cod penal, care reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, or, la data documentării cazului, 06.07.2019 permisul de conducere al României cu seria și nr.XXXXXX, eliberat la dată de 18.08.2006, care se prezumă a fi fals, era cu termenul de valabilitate expirat încă în data de 18.06.2016 și respectiv, acest permis de conducere la momentul constatării nu mai avea relevanță juridică, nu mai acorda careva drepturi; în circumstanțele descrise supra, vinovăția lui Iarovenco Sergiu de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin. (1) Cod penal, în care au fost recalificate acțiunile acestuia nu și-a găsit confirmare prin probe pertinente și concludente și anume, nu și-a găsit confirmare latura subiectivă, latura obiectivă, cât și obiectul material al infracțiunii incriminate lipsește.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022:

S-a respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Șchiopu Tatiana în numele inculpatului;

S-a admis din alte motive apelul procurorului, s-a casat parțial sentința în latura penală cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care:

Iarovenco Sergiu a fost eliberat de răspundere penală în baza art. 361 alin. (1) Cod penal, în baza art. 53 lit. g) și art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, s-a încetat procesul penal în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece a expirat termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest s-au menținut dispozițiile sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, în perioada cuprinsă de până la 06.07.2019, Iarovenco Sergiu, dorind să iasă de pe teritoriul Republicii Moldova cu mijlocul de transport de model „Mercedes 112 CDI” cu numere de înmatriculare XXXXXX, s-a prezentat în punctul de trecere „Tudora”, pe direcția ieșire din Republica Moldova, unde în cadrul controlului de frontieră s-a depistat că acesta deține în portmoneu un document oficial fals și, anume, permisul de conducere al României cu seria și nr.XXXXXX, eliberat la data de 18.08.2006, pentru categoriile de conducere „A”, „BE”, „CE” și „DE”, care potrivit raportului de constatare tehnică – științifică nr.26 din 25.07.2019, este confecționat din hârtie laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV365 nm, cu ajutorul imprimării cu jet de cerneală, plasa de fond, fotografia titularului și textele, nu corespund metodei de confecționare a blanchetei autentice a permisului de conducere a României.

Astfel, acțiunile inculpatului Iarovenco Sergiu au fost calificate de către instanța de apel în baza art. 361 alin. (1) Cod penal „*deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi*”.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță examinând cauza penală a admis

eroare de drept material și procesual penal, și anume, deși în partea dispozitivă a sentinței încetează procesul penal de învinuire a **Valentinei Bragan(f.d. 195 v.I)** în legătură cu intervenirea prescripției de tragere la răspundere penală, în partea descriptivă a sentinței a omis să constate fapta în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 361 alin (1) Cod penal, astfel nerespectând prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, conform cărora partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii.

Totodată, instanța de apel a reținut că una din condițiile adoptării unei sentințe legale este corespunderea părții descriptive cu circumstanțele constatate în ședința de judecată. La întocmirea ei, instanța trebuie să îndeplinească cerințele art. 394 Cod de procedură penală și să soluționeze toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, în aceeași consecutivitate. Recunoscându-l vinovat pe inculpat de comiterea infracțiunii după semnele ce urmează a fi apreciate, instanța este obligată ca, în partea descriptivă a sentinței, să precizeze circumstanțele ce au servit ca motiv de a concluziona prezența unuia sau mai multor astfel de indici de calificare.

Instanța de apel a indicat că prima instanță nu a respectat cerințele de drept vizând descrierea și constatarea faptelor infracționale comise de către Iarovenco Sergiu, or prima instanță a indicat în partea descriptivă a sentinței că „*În temeiul celor expuse, instanța constată că, în afara oricărui dubiu rezonabil, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, Iarovenco Sergiu, deținea permisul de conducere românesc cu seria și nr. XXXXX, însă, nu l-a folosit.*

Instanța mai constată că, nu orice document, care conține indicii de falsificare, sau este fals complet, ar forma obiectul material a infracțiunii.

Or, reieșind din dispoziția art. 361 CP, acest document urmează să acorde drepturi, sau să elibereze de obligațiuni.

In speță, permisul de conducere acorda inculpatului dreptul de a conduce mijloace de transport din categoriile indicate în permis.

Astfel, acțiunile inculpatului, care a deținut cu intenție un permis de conducere fals, care acorda dreptul de a conduce mijloace de transport, în afara oricărui dubiu rezonabil, constituie componența infracțiunii prevăzută la art. 361 alin.(1) Cod penal, deținerea unui document oficial fals, care acordă drepturi.”

Respectiv, în speță, instanța de fond urma să constate faptele infracționale de învinuire constatate în ședința de judecată în baza art. 361 alin (1) Cod penal să descrie fapta clar și concret, potrivit formulării din rechizitoriu, la caz însă prima instanță a încălcat prevederile art. 384 alin. (3), art. 385 alin. (1), pct. 1)-2), 394 alin. (1), pct. 1), Cod de procedură penală, conform cărora sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

În continuare, instanța de apel a statuat că, faptul deținerii documentului oficial fals - permisului de conducere al României, se confirmă prin declarațiile inculpatului Iarovenco Sergiu, care în ședința de judecată a declarat că: „... La trecerea frontierei

a prezentat permisul de conducere pentru categoria „B”, eliberat de autoritățile Republicii Moldova și pașaportul moldovenesc, iar permisul românesc era în portmoneu..”.

La fel, din declarațiile martorului Iordan Gheorghe care în ședința de judecată a declarat că: „...Actele i-au fost prezentate, după care a văzut că conducătorul mai are încă un permis de conducere în portmoneu și l-a rugat să îl prezinte. După ce i-a fost prezentat, s-a stabilit că permisul românesc era de tip vechi, care nu mai sunt în circulație și avea indici de falsificare....”.

Declarații similare au dat și martorii Iarovenco Elena, Olari Victor, Mustață Valentin, acestea fiind susținute și prin Procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la data de 06.07.2019, în cadrul căreia de la Iarovenco Sergiu a fost ridicat permisul de conducere al României cu seria și nr. XXXXX, eliberat la data de 18.08.2006, pentru categoriile „A”, „BE”, „CE” și „DE”, pe numele acestuia (f.d.9).

Asadar, instanța de apel a conchis că, Iarovenco Sergiu a deținut permisul de conducere al României cu seria și nr. XXXXX, eliberat la data de 18.08.2006, pentru categoriile de conducere „A”, „BE”, „CE” și „DE”, până la 06.07.2019, când dorind să iasă de pe teritoriul Republicii Moldova cu mijlocul de transport de model „Mercedes 112 CDI” cu numere de înmatriculare XXXXX, s-a prezentat în punctul de trecere „Tudora”, pe direcția ieșire din Republica Moldova, unde în cadrul controlului de frontieră s-a depistat că acesta deține în portmoneu un permis de conducere românesc.

Totodată, instanța de apel a reținut că potrivit conținutului raportului de constatare tehnico-stiințifică nr.205 din 25.07.2019, s-a concluzionat că blancheta permisului de conducere al României cu seria și nr. XXXXX din 18.08.2006 pe numele lui Iarovenco Sergiu, este confecționată din hârtie laminată pe ambele părți, cu elemente fluorescente în lumina UV-365 nm, cu ajutorul imprimantei cu jet de cerneală - plasa de fond, fotografia titularului și textele nu corespund metodei de confecționare a blanchetei autentice a permisului de conducere al României(f.d.16-22).

În speță, latura subiectivă a infracțiunii de dovedeste prin informația parvenită de la BNC Interpol București/România, potrivit căreia Iarovenco Sergiu nu are corespundere în evidența auto și nu figurează înregistrat cu permis de conducere în România. Permisul de conducere autentic românesc cu seria și nr. XXXXX, a fost valabil în perioada 26.10.2000- 26.10.2010, posesorul legal fiind un cetățean român născut în 1957, fiind valabil doar pentru categoria „B” (f.d.31).

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că în speță, nu a fost demonstrată folosirea documentului oficial fals conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, or potrivit declarațiilor martorului Iordan Gheorghe: „activează în calitate de ofițer de sector la SPF „Tudora” și la data de 06.07.2019 fiind implicat în serviciu, la ora 06:00 dimineață la punctul de control s-a prezentat Iarovenco Sergiu, la volanul vehiculului de model „Mercedes Vito”. Conducătorului i s-a solicitat

prezentarea actelor la control. Actele i-au fost prezentate, după care a văzut că conducătorul mai are încă un permis de conducere în portmoneu și l-a rugat să-l prezinte. După ce i-a fost prezentat, s-a stabilit că permisul românesc era de tip vechi, care nu mai sunt în circulație și avea indici de falsificare. Suplimentar, a mai declarat că în momentul când i s-a solicitat conducătorului să prezinte actele la control, el a deschis portmoneul și Iarovenco a observat că el a văzut celălalt permis și l-a astupat cu mâna, atunci a înțeles că ascunde ceva.”, se atestă faptul că inculpatul nu a folosit permisul de conducere românesc pentru traversarea frontierei de stat.

Suplimentar, conform probelor existente în prezenta cauză nu se atestă faptul folosirii de către inculpat a acestui permis, or, nici din informația privind traversarea frontierei de stat de către inculpat, nu urmează că el s-a legitimat cu permisul în cauză (f.d.30).

Cu referire la înaintarea unei noi învinuiri în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond în sensul agravării ei, instanța de apel a reținut că, săvârșirea infracțiunii analizate de două sau mai multe persoane presupune săvârșirea acestei infracțiuni de două sau mai multe persoane, dintre care cel puțin două să aibă calitatea de autori(coautorat).

Reieșind din probele anexate la dosar nu se poate constata în afara oricărui dubiu rezonabil că, inculpatul a comis careva acțiuni cu alte careva persoane, respectiv, nici nu este probat calificativul „de două sau mai multe persoane” în acțiunile lui Iarovenco Sergiu, or, cum s-a constatat supra, după procurarea permisului fals (conform declarațiilor inculpatului în ședința instanței de apel), inculpatul l-a deținut de unul singur, nefiind demonstrat faptul folosirii acestui permis nici de inculpat, nici de alte persoane. Prin urmare, acțiunile inculpatului nu pot fi calificate în baza art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Cu referire la argumentul părții apărării privind faptul că, la data de 06.07.2019 permisul de conducere al României cu seria și nr.XXXXXX, eliberat la dată de 18.08.2006, era cu termenul de valabilitate expirat încă în data de 18.06.2016 și respectiv, acest permis de conducere la momentul constatării nu mai avea relevanță juridică, nu mai acorda careva drepturi, urmând ca inculpatul să fie achitat, instanța de apel l-a respins ca nefondat, indicând în acest sens că, prin „document oficial” trebuie de înțeles documentul care: conține informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept, atestă fapte având relevanță juridică, circulă în cadrul unui sistem de înregistrare, evidență strictă și control al circulației.

Astfel, prin noțiunea de „documente oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații” legiuitorul identifică documentul oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații și care: 1) aparține unei persoane fizice sau juridice; 2) are un caracter personal sau patrimonial; 3) este eliberat de o autoritate publică.

În speță, permisul de conducere cu seria și nr. XXXXXX din 18.08.2006 ce aparține lui Iarovenco Sergiu este eliberat de statul România, are un caracter

personal iar faptul că a expirat la 18.06.2016, nu denotă faptul că nu a acordat dreptul de a conduce până la momentul expirării, fiind deținut în continuare până la 06.07.2019.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Voloh Tatiana în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea totală a deciziei, cu achitarea inculpatului, invocând argumente similare cu cele invocate în apelul avocatului Șchiopu Tatiana în numele inculpatului (pct. 2.2 din prezenta decizie).

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în sensul că „*nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de alegațiile recurentului, Colegiul penal indică că nu pot fi

acceptate, or, aceste argumente au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsuri în decizia instanței de apel (v.I, f.d. 196 – 202), pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CtEDO cauza Albert vs. România din 16.02.2010.

De asemenea, Colegiul penal atestă că obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or, Colegiul penal nu identifică vreun temei de a interveni prin prisma argumentelor invocate de recurent în decizia instanței de apel, care este legală și întemeiată.

Mai mult, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie și în sentință cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Voloh Tatiana în numele inculpatului Iarovenco Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2022, în cauza penală în privința lui **Iarovenco Sergiu XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **13 octombrie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie